

दानीएलचे पुस्तक - एकशे छत्तीसावे

रिपब्लिकनिझम आणि प्रोटेस्टंटिझम यांचे भविष्यसूचक संक्रमण: मृत्यूपासून पुनरुत्थानाकडे

Jeff Pippenger

2024-03-14

इ.स. २०२० या वर्षी पृथ्वीवरील पशूच्या रिपब्लिकन आणि खऱ्या प्रोटेस्टंट या दोन्ही शिंगांचा संक्रमणकाळ सुरू झाला. खरे प्रोटेस्टंट शिंग १८ जुलै, २०२० रोजी मारले गेले, आणि रिपब्लिकन शिंग ३ नोव्हेंबर, २०२० रोजी मारले गेले. प्रकटीकरण अध्याय अकरा नुसार, साडेतीन प्रतीकात्मक दिवसांनंतर ते पुन्हा एकदा आपल्या पायांवर उभे राहतील. जेव्हा ते उभे राहतील, तेव्हा खरे प्रोटेस्टंट शिंग लाओदिकीयेकरांपासून फिलाडेल्फियेकरांकडे संक्रमण करील. त्यांना एका चर्चमधून बाहेर काढले गेलेले असेल आणि एका चळवळीत आणले गेलेले असेल. त्यांना सातव्या चर्चच्या अनुभवातून काढून सहाव्या चर्चच्या अनुभवात आणले गेले आहे. ते आठवे झाले आहेत, जे सातांपैकी आहे.

अॅडव्हेंटिझमच्या प्रारंभीची चळवळ फिलाडेल्फियन चळवळ होती, आणि शेवटी फिलाडेल्फियन चळवळ पुनर्स्थापित केली जाते. प्रकटीकरणाच्या चौदाव्या अध्यायातील तीन देवदूतांचे कार्य एक चळवळ म्हणून सुरू झाले, आणि ते एका चळवळीप्रमाणेच समाप्त होईल. फिलाडेल्फियाच्या सहाव्या मंडळीने दर्शविलेली फिलाडेल्फियन चळवळ १८५६ मध्ये मरण पावली, आणि २०२३ च्या जुलै महिन्याच्या अखेरीपासून ती आता पुन्हा जिवंत केली जात आहे—सातांपैकी असलेल्या आठव्या म्हणून.

त्याच इतिहासात, रिपब्लिकन शिंग देखील समांतर मृत्यू व पुनरुत्थानाचा अनुभव घेत आहे; अंतकाळी 1989 मध्ये रेगननंतरचा सहावा अध्यक्ष सातांपैकी असून आठवा अध्यक्ष होतो. रिपब्लिकन शिंगाच्या संक्रमणाची प्रक्रिया त्याच्या धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवादाच्या शिंगासोबत एकरूप होण्यात दर्शविली आहे; हे आत्मिक व्यभिचार आहे आणि पशूची प्रतिमा आहे. रिपब्लिकन शिंग आठवे होते, जे सातांपैकी आहे, कारण ते कॅथोलिकतेच्या पशूच्या प्रतिमेचे प्रतिनिधित्व करते, म्हणजेच ते आठवे मस्तक, जे सात मस्तकांपैकी आहे, प्रकटीकरण अध्याय सतरामध्ये, आणि दानिएल अध्याय दोनमध्ये.

रिपब्लिकनिझमच्या शिंगाचा राजकीय संक्रमण 1776 ते 1798 या तयारीच्या कालखंडात दर्शविलेले आहे. तो भविष्यसूचक कालखंड पशूच्या नबुखदनेस्सराच्या प्रतिमेतील गुप्त रहस्याचे उघडणे ओळखण्यासाठी आवश्यक अशी एक किल्ली आहे. तो तयारीचा कालखंड ख्रिस्त आणि प्रतिख्रिस्त या दोघांसाठीही तीस वर्षांच्या तयारीच्या कालखंडाद्वारे दर्शविला आहे.

११ सप्टेंबर २००१ पासून लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्यापर्यंतचा सीलबंदीचा काळ हा तो भविष्यवाणीतील कालखंड आहे, ज्यामध्ये प्रत्येक दृष्टान्ताचा परिणाम पूर्णत्वास जातो. तो त्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतो जो पृथ्वीच्या सिंहासनावर पोपसत्ता सातांपैकीच आठवे राज्य म्हणून पुन्हा विराजमान होण्यात समाप्त होतो, म्हणजेच प्रकटीकरण अध्याय अकरामधील “महामोठ्या भूकंपाच्या” समयी. म्हणूनच, ५३८ मध्ये पोपसत्ता प्रथमच सिंहासनावर आरूढ होण्यापूर्वीचा जो कालखंड होता, त्याद्वारे याचे प्रतिरूप दाखविण्यात आले आहे. ५३८ मध्ये ऑर्लीयांच्या परिषदेत पोपसत्तेने रविवारविषयक कायदा पारित केला, ज्याने तयारीच्या तीस वर्षांच्या समाप्तीची ओळख करून दिली आणि लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याचे प्रतिरूप ठरले. येशू कधीही बदलत नाही; म्हणूनच, जसे पोपसत्ता प्रथमच सिंहासनावर आरूढ झाली तेव्हा झाले होते, तसेच रविवार कायद्यापूर्वी असा एक कालखंड असलाच पाहिजे ज्यामध्ये घातक जखम बरी होते.

तो कालखंड 508, 533 आणि 538 या वर्षांच्या चिन्हबिंदूशी संबंधित इतिहासांद्वारे दर्शविला जातो. इ.स. 508 मध्ये तयारीचा कालावधी, किंवा पोपसत्तेची स्थापना, सुरू झाली. मूर्तिपूजक रोमचे चौथे राज्य, म्हणजे अजगरसदृश सत्ता, शमविण्यात आले होते, आणि इ.स. 533 मध्ये जस्टिनियनने असा हुकूम जारी केला की पोपसत्ता ही “चर्चाची प्रमुख,

आणि तसेच विधर्म्यांची सुधारक” आहे. इ.स. 538 मध्ये पोपसत्तेने नियंत्रण हाती घेण्यासाठी केवळ एकच गोष्ट उरली होती, ती म्हणजे रोम शहरातून गॉथ लोकांचे हटविणे; आणि ते इ.स. 538 मध्ये घडले. तीस वर्षांची ती ऐतिहासिक रेषा ख्रिस्ताच्या जन्माशी समांतर चालली; त्यानंतर योहानाची सेवाकार्ये आली, ज्यामुळे येशूला त्याच्या बाप्तिस्म्यावेळी मशीहा म्हणून सामर्थ्यप्रदान झाले.

ख्रिस्ताच्या इतिहासातील तयारीचा कालखंड शिक्कामोर्तब होण्याच्या काळाशी समांतर चालतो, आणि तो प्रोटेस्टंट शिंगाच्या अंतर्गत रेषेस संबोधित करतो; तर ख्रिस्तविरोधकाच्या तयारीचा कालखंड रिपब्लिकन शिंगाच्या बाह्य रेषेस संबोधित करतो. हे दोन कालखंड 11 सप्टेंबर 2001, 7 ऑक्टोबर 2023, आणि लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याचे दोन साक्षी पुरवितात. एक कालखंड बाह्य साक्षीवर भर देतो, आणि दुसरा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तब होण्याच्या काळातील अंतर्गत साक्षीवर.

योहानाचे कार्य—जो अरण्यातील आवाज म्हणून कराराच्या दूतासाठी मार्ग सिद्ध करित होता—ते जस्टिनियनच्या त्या हुकुमाशी समांतर होते, ज्याने पापाच्या मनुष्यासाठी मार्ग सिद्ध केला; जो मृत्यूच्या कराराचा दूत आहे. ७ ऑक्टोबर २०२३ हा त्या गोष्टीचा इशारा होता की, रविवारचा कायदा अंमलात आणला जाईल तेव्हा काय होणार आहे, जसे ५३८ मध्ये झाले होते. ७ ऑक्टोबर २०२३ हे त्या तयारीच्या कालखंडात ५३३ शी समांतर आहे, ज्यामध्ये पहिल्यांदा पोपसत्तेला पृथ्वीच्या सिंहासनावर बसविण्यात आले. हा इशारा आहे की, लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यात, ५३८ प्रमाणे, पोप पुन्हा एकदा चर्चाचा प्रमुख होईल, आणि तसेच विधर्म्यांचा सुधारकही होईल. तसेच, हा तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लामच्या वाढत्या युद्धकार्यातीलही इशारा आहे.

ही इस्लामाची ओळख करून देणारी चेतावणी आहे (पूर्वेकडून येणाऱ्या बातम्या), आणि पोपच्या पुनर्स्थापनेची चेतावणी आहे (उत्तरेकडून येणाऱ्या बातम्या). ती चेतावणी शेवटच्या दिवसांत मार्ग सिद्ध करणाऱ्या दूताच्या कार्याशी जुळून येते; कारण कराराचा दूत त्यानंतर एक लाख चव्वेचाळीस हजारांबरोबर करारात प्रवेश करणार आहे.

तयारीचे हे तीन कालखंड (ख्रिस्ताचे तीस वर्ष, ख्रिस्तविरोधकाची तीस वर्षे, आणि शिक्कामोर्तब करण्याचा काळ) हेही १७७६ ते १७९८ या कालावधीद्वारे प्रतिरूपित केलेले आहेत. पृथ्वीवरील पशूचा अंत हा बायबलमधील भविष्यवाणीनुसार सहावे राज्य म्हणून त्याच्या अंतापूर्वी येणाऱ्या एका विशिष्ट कालखंडासह आहे; म्हणूनच, बायबलमधील भविष्यवाणीनुसार सहावे राज्य म्हणून पृथ्वीवरील पशूची सुरुवातही त्या राज्याच्या प्रारंभापूर्वी येणारा एक भविष्यसूचक कालखंड असणे आवश्यक आहे. अल्फा आणि ओमेगा हे नेहमी एखाद्या गोष्टीच्या प्रारंभासह तिचा अंत दर्शवितात.

1776, 1789 आणि 1798 हे सप्टेंबर 11, 2001, ऑक्टोबर 7, 2023, आणि लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारी कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतात. 1776 पासून 1798 पर्यंत सहाव्या राज्याच्या स्थापनेची भविष्यवाणीतील तयारी पूर्ण झाली, जसे 508, 533, आणि 538 ही वर्षे पाचव्या राज्याच्या स्थापनेच्या तयारीचे प्रतिनिधित्व करित होती. त्यांच्यामध्ये ह्याच भविष्यवाणीविषयक वैशिष्ट्यांचा समावेश असलाच पाहिजे, कारण सहावे राज्य हे पाचव्या राज्याची प्रतिमा असणार आहे.

ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्यापूर्वीच्या तयारीची तीस वर्षे हाच तोच कालावधी दर्शवितात; कारण ख्रिस्त जेव्हा आपल्या बाप्तिस्म्यापासून आरंभ करून एक आठवड्यासाठी करार दृढ करण्यासाठी आला, तेव्हा तो आपल्या कृपेचे राज्य स्थापन करित होता. त्या सात वर्षांत आपल्या कृपेचे राज्य स्थापन करताना, त्या राज्याची पुष्टी करण्यासाठी त्याने आपले रक्त सांडले; आणि असे करताना, तो आपल्या गौरवाच्या राज्याची स्थापना कधी करील याचे उदाहरण त्याने ठेवले. ते गौरवाचे राज्य म्हणजे दानियेल दोन मधील राज्य होय, जे हातांनी न कोरलेल्या पर्वतापासून कापून काढलेल्या दगडाप्रमाणे दर्शविलेले आहे. सिस्टर व्हाइट आम्हांस सांगतात की ते राज्य उत्तर पावसाच्या काळात स्थापन केले जाते, आणि उत्तर पाऊस 11 सप्टेंबर, 2001 रोजी आरंभ झाला.

“उत्तरवर्षा त्या शुद्ध असलेल्या लोकांवर येत आहे—तेव्हा सर्वजण ती पूर्वीप्रमाणेच स्वीकारतील.

“जेव्हा ते चार देवदूत सोडून देतील, तेव्हा ख्रिस्त आपले राज्य स्थापन करील. जे आपल्या सामर्थ्याप्रमाणे सर्व काही करीत आहेत, त्यांच्याशिवाय कोणीही उत्तरकाळचा पाऊस प्राप्त करीत नाही. ख्रिस्त आम्हाला साहाय्य करील. देवाच्या कृपेने, येशूच्या रक्ताद्वारे, सर्व जण विजयी होऊ शकतात. संपूर्ण स्वर्ग या कार्यात रस घेत आहे. देवदूतांनाही रस आहे.” Spalding and Magan, 3.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी, क्रोधित घोडा (इस्लाम) म्हणून दर्शविलेले चार वारे सोडण्यात आले, आणि मग एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का मारला जात असताना त्यांना आवर घालण्यात आला. १७७६, १७८९ आणि १७९८ या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का मारण्याच्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि या तीन तारखा त्या कायदेशीर अधिनियमांचे प्रतिनिधित्व करतात ज्यांमुळे बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य स्थापन होण्यास मार्ग मोकळा झाला. १७८९ ही दुसरी तारीख अमेरिकेच्या संयुक्त संस्थानांच्या राज्यघटनेची ओळख करून देते, आणि म्हणूनच १७९८ मध्ये येऊ घातलेल्या द्वैती सामर्थ्याची ओळख करून देणारा तो संदेश होता; जसे ५३३ हे ५३८ मध्ये येऊ घातलेल्या द्वैती सामर्थ्याची घोषणा होते, आणि जसे योहान बाप्टिस्मा देणाऱ्याने ख्रिस्ताच्या बाप्टिस्म्याच्या वेळी येणाऱ्या द्वैती सामर्थ्याची घोषणा केली.

ख्रिस्ताच्या द्वैध सामर्थ्याची रचना करणाऱ्या त्या दोन शक्ती म्हणजे त्याचे हे उदाहरण होय की, मानवस्वभावाशी संयुक्त झालेले दैवित्व पाप करीत नाही. प्रतिख्रिस्ताच्या द्वैध सामर्थ्याची रचना करणाऱ्या त्या दोन शक्ती म्हणजे मंडळ्यांचा प्रमुख म्हणून त्याचे सिंहासनारोहण, आणि धर्मद्रोह्यांना दुरुस्त करणारा म्हणून त्याचे सिंहासनारोहण होय. पृथ्वीवरील पशूच्या द्वैध सामर्थ्याची रचना करणाऱ्या त्या दोन शक्ती म्हणजे रिपब्लिकनवाद आणि प्रोटेस्टंटवाद ही दोन शिंगे होत.

“आणि त्याला कोकरासारखी दोन शिंगे होती.’ कोकरासारखी शिंगे तारुण्य, निरागसता आणि सौम्यता दर्शवितात, आणि १७९८ मध्ये ‘वर येत असलेले’ म्हणून संदेष्ट्यासमोर प्रस्तुत करण्यात आले तेव्हा संयुक्त संस्थानांच्या स्वभावाचे योग्य रीतीने प्रतिनिधित्व करतात. जे ख्रिस्ती निर्वासित प्रथम अमेरिकेत पळून गेले आणि राजकीय अत्याचार व याजकीय असहिष्णुतेपासून आश्रय शोधू लागले, त्यांच्यामध्ये अनेक असे होते की ज्यांनी नागरी व धार्मिक स्वातंत्र्याच्या व्यापक पायावर सरकार स्थापन करण्याचा निर्धार केला. त्यांची मते स्वातंत्र्याच्या जाहीरनाम्यात स्थान पावली, जो ही महान सत्यता मांडतो की ‘सर्व मनुष्य समान निर्माण झाले आहेत’ आणि त्यांना ‘जीवन, स्वातंत्र्य आणि आनंदाचा शोध’ हा अविच्छेद्य अधिकार बहाल करण्यात आला आहे. आणि राज्यघटना लोकांना स्वशासनाचा अधिकार हमी देते, अशी तरतूद करून की लोकमताने निवडलेले प्रतिनिधी कायदे करतील आणि त्यांची अंमलबजावणी करतील. धार्मिक विश्वासाचे स्वातंत्र्यही प्रदान करण्यात आले, आणि प्रत्येक मनुष्याला आपल्या अंतःकरणाच्या आज्ञेनुसार देवाची उपासना करण्याची परवानगी देण्यात आली. प्रजासत्ताकवाद आणि प्रोटेस्टंटवाद ही त्या राष्ट्राची मूलभूत तत्त्वे ठरली. ही तत्त्वेच त्याच्या सामर्थ्य व समृद्धीचे रहस्य आहेत. ख्रिस्ती जगतातील पीडित आणि तुडवलेले लोक या भूमीकडे रस आणि आशेने वळले आहेत. लाखो लोकांनी तिच्या किनाऱ्यांचा आश्रय घेतला आहे, आणि संयुक्त संस्थाने पृथ्वीवरील सर्वात सामर्थ्यवान राष्ट्रांमध्ये एका स्थानावर उभी राहिली आहेत.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्स, ४४१.

1776, 1789 आणि 1798 या तीन इतिहासांचे प्रतिनिधित्व करतात, जे या गोष्टीवर भर देतात की आठवा हा सातापैकी आहे. 1776 हे स्वातंत्र्याच्या जाहीरनाम्याच्या प्रकाशनाचे, तसेच पहिल्या आणि दुसऱ्या कॉन्टिनेंटल काँग्रेसच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करते. 1789 हे संविधानाच्या प्रकाशनाचे आणि कॉन्फेडरेशनच्या लेखांच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करते. 1798 हे एलियन आणि सिडिशन अॅक्ट्सच्या प्रकाशनाचे, तसेच बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून पृथ्वीतील पशूच्या प्रारंभाचे प्रतिनिधित्व करते.

पहिली कॉन्टिनेंटल काँग्रेस १७७४ साली भरली, आणि अमेरिकेच्या आरंभीच्या इतिहासातील एक निर्णायक संस्था ठरली; अमेरिकन क्रांतिकारी युद्धाच्या काळात ती शासकीय मंडळ म्हणून कार्यरत होती. कॉन्टिनेंटल काँग्रेसना पहिली काँग्रेस आणि शेवटची काँग्रेस अशा दोन भविष्यसूचक कालखंडांत विभागले जाते. पहिल्या कॉन्टिनेंटल काँग्रेसला दोन अध्यक्ष होते आणि ती ५ सप्टेंबर ते २६ ऑक्टोबर, १७७४ या काळात फिलाडेल्फिया येथे भरली. ५ सप्टेंबर ते २२

ऑक्टोबर या काळात Peyton Randolph हे त्या सभेचे पहिले अध्यक्ष होते, आणि त्यानंतर Henry Middleton यांनी पुढील पाच दिवस, म्हणजे २६ ऑक्टोबर १७७४ पर्यंत, अध्यक्षपद भूषविले.

दुसरी कॉन्टिनेंटल काँग्रेस १७७५ ते १७८१ या कालावधीत अस्तित्वात होती. तिच्या कार्यकाळात दुसऱ्या कॉन्टिनेंटल काँग्रेसचे सहा अध्यक्ष होते. १० मे, १७७५ ते २४ मे, १७७५ या कालावधीत पिटन रँडॉल्फ यांनी अध्यक्ष म्हणून अध्यक्षस्थान भूषविले. ते पहिल्या तसेच दुसऱ्या कॉन्टिनेंटल काँग्रेसचे पहिले अध्यक्ष होते. पहिल्या आणि दुसऱ्या कॉन्टिनेंटल काँग्रेसच्या इतिहासात एकूण आठ अध्यक्ष झाले.

दुसऱ्या कॉन्टिनेंटल काँग्रेसचे दुसरे अध्यक्ष जॉन हॅनकॉक होते, आणि हॅनकॉक यांनी २४ मे १७७५ पासून ३१ ऑक्टोबर १७७७ पर्यंत अध्यक्षपद भूषविले. हेन्री लॉरेन्स यांनी १ नोव्हेंबर १७७७ पासून ९ डिसेंबर १७७८ पर्यंत अध्यक्षपद भूषविले. जॉन जे यांनी १० डिसेंबर १७७८ पासून २८ सप्टेंबर १७७९ पर्यंत अध्यक्षपद भूषविले. सॅम्युएल हंटिंग्टन यांनी २८ सप्टेंबर १७७९ पासून ९ जुलै १७८१ पर्यंत अध्यक्षपद भूषविले. थॉमस मॅककियन यांनी १० जुलै १७८१ पासून ४ नोव्हेंबर १७८१ पर्यंत अध्यक्षपद भूषविले.

पिटन रँडॉल्फ हे पहिल्या आणि दुसऱ्या अशा दोन्ही कॉन्टिनेंटल काँग्रेसचे पहिले अध्यक्ष होते. यावरून हे स्पष्ट होते की कॉन्टिनेंटल काँग्रेसच्या त्या दोन कालखंडांत आठ अध्यक्षपदे होती; परंतु त्या दोन्ही कालखंडांपैकी प्रत्येकाचा पहिला अध्यक्ष एकच व्यक्ती होता. म्हणून, जरी अध्यक्षीय कार्यकाळ आठ होते, तरी प्रत्यक्षात अध्यक्ष फक्त सातच होते. पहिला अध्यक्ष हा अध्यक्ष असलेल्या त्या सात पुरुषांपैकी एक होता; परंतु त्या इतिहासात रँडॉल्फ यांनी दोनदा अध्यक्षस्थान भूषविल्यामुळे, तो त्या सातांपैकी असलेल्या आठव्याचाही प्रतिनिधित्व करतो.

खंडीय काँग्रेसच्या इतिहासात, क्रांतिकारी युद्धाचे संचालन काँग्रेसकडून करण्यात आले. या कारणास्तव, त्या काळात जॉर्ज वॉशिंग्टन कधीही राष्ट्राध्यक्ष नव्हता, कारण त्याची सैन्यावर पहिला सर्वोच्च सेनापती म्हणून नियुक्ती करण्यात आली होती.

दोन्ही कालखंडांचा पहिला अध्यक्ष असल्याने रँडॉल्फ हा दोन साक्षीदारांचे प्रतिनिधित्व करतो, जे पहिल्या वास्तविक अध्यक्षाने, म्हणजे जॉर्ज वॉशिंग्टनचे, प्रतिरूप आहेत. वॉशिंग्टनचे प्रतिनिधित्व रँडॉल्फ करतो; आणि म्हणून रँडॉल्फ, वॉशिंग्टनचे प्रतीक म्हणून, पहिला अध्यक्ष रँडॉल्फ यांच्या भविष्यसूचक वैशिष्ट्यांचे वहन करतो, तसेच रँडॉल्फ हा सातांपैकी असलेला आठवा होता, हेही दर्शवितो. म्हणून जॉर्ज वॉशिंग्टन, पहिला अध्यक्ष आणि पहिला सेनाप्रमुख म्हणून, भविष्यसूचक रीतीने आठवाच होता, आणि तो सातांपैकीच होता.

येशू एखाद्या गोष्टीचा शेवट तिच्या आरंभाद्वारे दर्शवितो; म्हणून शेवटचा अध्यक्ष आणि सरसेनापती हा आठवा असेल, म्हणजे तो त्या सातांपैकीच असेल. हा भविष्यसूचक तथ्य प्रथम आणि द्वितीय कॉन्टिनेंटल काँग्रेसच्या इतिहासात स्थापित केला गेला आहे, ज्याचे प्रतिनिधित्व १७७६ या पहिल्या मार्गचिन्हाच्या दिनांकाद्वारे आणि स्वातंत्र्याच्या घोषणापत्राच्या प्रकाशनाद्वारे होते.

१७७६ हा मार्गचिन्ह ११ सप्टेंबर २००१ आणि पॅट्रियट अॅक्ट यांचे प्रतिरूप ठरतो; त्या वेळी अमेरिकेचे स्वातंत्र्य रोमन कायद्याच्या अधीन ठेवले गेले, आणि ते पुढे इंग्रजी कायद्याच्या अधीन राहिले नाही. हे त्या भविष्यसूचक कालखंडाच्या प्रारंभाची खूण आहे, जो लवकरच येणाऱ्या रविवार-कायद्याच्या वेळी पोपसत्तेला पुन्हा एकदा पृथ्वीचे सिंहासन ग्रहण करण्यासाठी मार्ग तयार करतो.

१७७६ द्वारे दर्शविलेल्या भविष्यवाणीच्या कालखंडाप्रमाणेच, या भविष्यवाणीच्या कालखंडाने १७८१ मध्ये दुसऱ्या कॉन्टिनेंटल काँग्रेसच्या समाप्तीपासून १७८९ पर्यंतचा इतिहास दर्शविला; ही ती तारीख आहे जी संविधानाच्या प्रकाशनाशी संबंधित मार्गचिन्ह ओळखून देते. त्या इतिहासातही आठ अध्यक्ष होते. १७८१ ते १७८९ हा इतिहास संघराज्याच्या लेखांचा इतिहास आहे. संघराज्याचे लेख हे पहिल्या संविधानाचे प्रतिनिधित्व करित होते; परंतु त्या लेखांची दुर्बलता त्यांच्या बदलीस कारणीभूत ठरली, आणि १७८९ मध्ये संविधानाच्या अनुसमर्थनासही.

त्या कालखंडात त्या आठ अध्यक्षामध्ये असे सात अध्यक्ष होते जे दोन कॉन्टिनेंटल काँग्रेसींच्या इतिहासात अध्यक्ष नव्हते, आणि एक असा होता जो त्या पहिल्या भविष्यसूचक कालखंडातही अध्यक्ष होता. जॉन हॅनकॉक यांनी दुसऱ्या कॉन्टिनेंटल काँग्रेसमध्येही सेवा बजावली, तसेच कॉन्फेडरेशनच्या लेखांनी दर्शविलेल्या कालखंडातही. भविष्यसूचक स्तरावर, दोन कॉन्टिनेंटल काँग्रेसींच्या काळात केवळ सातच पुरुष अध्यक्ष होते; म्हणून भविष्यसूचक अर्थाने जॉन हॅनकॉक हे कॉन्फेडरेशनच्या लेखांच्या कालखंडातील आठांपैकी एक होते, परंतु ते मागील कालखंडातील त्या सात पुरुषांपैकीही एक होते. म्हणून तो आठवा होता, जो त्या सातांपैकी होता.

१७८९ ने दर्शविलेल्या दुसऱ्या भविष्यसूचक कालखंडालाही एक अध्यक्ष (हॅनकॉक) होता, जो आठवा होता, परंतु त्या सातांपैकीच होता; जसे १७७६ ने दर्शविलेल्या पहिल्या भविष्यसूचक कालखंडात पेटन रँडॉल्फ होता. १७८९ हा ६ जानेवारी, २०२१ रोजीच्या पेलोसी खटल्यांशी संलग्न आहे व त्यांचे प्रतिनिधित्व करतो.

“प्रभूने सियोनच्या भिंतींवर असे विश्वासू पहारेकरी नेमले आहेत की त्यांनी मोठ्याने हाक मारावी व मुळीच थांबू नये, आपला आवाज तुरईसारखा उंच करावा, आणि त्याच्या लोकांना त्यांचा अपराध व याकोबाच्या घराण्यास त्यांची पापे दाखवावीत. प्रभूने सत्याच्या शत्रूस चौथ्या आज्ञेतील शब्दांवाविरुद्ध ठाम प्रयत्न करण्याची परवानगी दिली आहे. या उपायाने तो त्या प्रश्नाबद्दल ठाम रस जागृत करण्याचा उद्देश ठेवतो, जो शेवटच्या दिवसांसाठी एक कसोटी आहे. यामुळे तिसऱ्या देवदूताचा संदेश सामर्थ्याने घोषित केला जाण्याचा मार्ग खुला होईल.”

“जो सत्यावर विश्वास ठेवतो, त्याने आता मौन बाळगू नये. आता कोणीही निष्काळजी राहू नये; सर्वांनी कृपेसिंहासनापुढे आपल्या विनंत्या आग्रहाने सादर कराव्यात, या अभिवचनाचा धावा करीत, ‘तुम्ही माझ्या नावाने जे काही मागाल, ते मी करीन’ (John 14:13). हा आता अत्यंत संकटाचा काळ आहे. जर ही बढाई मारणारी स्वातंत्र्याची भूमी तिच्या संविधानात अंतर्भूत असलेल्या प्रत्येक तत्त्वाचा बळी देण्याची तयारी करीत असेल, धार्मिक स्वातंत्र्य दडपण्यासाठी आणि पोपसत्ताक असत्य व भ्रम लादण्यासाठी हुकूम जाहीर करीत असेल, तर देवाच्या लोकांनी परात्पराच्या समोर विश्वासाने आपल्या विनंत्या सादर करणे आवश्यक आहे. जे त्याच्यावर विश्वास ठेवतात, त्यांच्यासाठी देवाच्या अभिवचनात सर्व प्रकारचे प्रोत्साहन आहे. वैयक्तिक संकट व क्लेश यांत ओढले जाण्याची शक्यता निराशेचे कारण होऊ नये, तर तिने देवाच्या लोकांचे सामर्थ्य व आशा अधिक सतेज कराव्यात; कारण त्यांच्या संकटाचा काळ हाच देवाने त्यांना आपल्या सामर्थ्याच्या अधिक स्पष्ट प्रगटीकरणे देण्याचा समय असतो.”

“आपण दडपशाही व क्लेश यांच्या शांत अपेक्षेत बसून राहू नये, आणि त्या अनिष्टाला टाळण्यासाठी काहीही न करता हातावर हात धरून बसू नये. आपले एकत्रित आर्त पुकार स्वर्गाकडे जाऊ देत. प्रार्थना करा आणि कार्य करा, आणि कार्य करा व प्रार्थना करा. परंतु कोणीही उतावळेपणाने वागू नये. यापूर्वी कधी नव्हे इतके हे शिका की तुम्ही अंतःकरणाने सौम्य व नम्र असले पाहिजे. कोणाविरुद्धही, मग ते व्यक्ती असोत किंवा मंडळ्या, निंदात्मक आरोप करू नका. मनांशी ख्रिस्ताने जसे वागले तसे वागणे शिका. कधी कधी कठोर गोष्टी बोलाव्या लागतात; परंतु स्पष्ट सत्य बोलण्यापूर्वी देवाचा पवित्र आत्मा तुमच्या अंतःकरणात वास करीत आहे याची खात्री बाळगा; मग त्या सत्याला स्वतःचा मार्ग कापू द्या. कापण्याचे कार्य तुम्ही करावयाचे नाही.” Selected Messages, book 2, 370.

संविधानाद्वारे दर्शविलेल्या तयारीच्या भविष्यवाणीतील कालखंडातील दुसरा मार्गचिन्ह हे ओळखून देते की पुढील मार्गचिन्हावर संविधान उलथून टाकले जाणार आहे. त्या दुसऱ्या मार्गचिन्हाचे पूर्वरूप योहान बाप्टिस्त याच्यामध्ये, तसेच जस्टिनियनच्या हुकूमनाम्यात दिसून आले आहे; आणि या दोन्हींच्या संबंधाने त्या कालखंडात दर्शविलेल्या अंतिम घटनांच्या आगमनाविषयी ओळखही दिली गेली आणि इशाराही सादर करण्यात आला. योहानाच्या बाबतीत, तो ख्रिस्ताचा सामर्थ्यप्रदानाचा क्षण होता, जेव्हा त्याने आपल्या अमूल्य रक्ताने जीवनाच्या आपल्या कराराची पुष्टी केली; आणि जस्टिनियनच्या बाबतीत, तो ख्रिस्तविरोधकाचा सामर्थ्यप्रदानाचा क्षण होता, ज्याने हुतात्म्यांच्या रक्ताने आपल्या मृत्यूच्या कराराला दृढ करावयाचे होते.

१७८९ मधील संविधानाने पृथ्वीवरील पशूच्या दोन शिंगांच्या सत्ताप्राप्तीची ओळख पटविली; आणि तसे करताना, १७९८ मध्ये Alien and Sedition Acts द्वारे दर्शविल्याप्रमाणे, पृथ्वीवरील पशूच्या सत्तेच्या त्या दोन शिंगांच्या निकट येत असलेल्या विनाशाचीही १७८९ ने ओळख पटविली. जेव्हा २०२० या वर्षी दोन साक्षीदार रस्त्यांत ठार मारले गेले, तेव्हा त्यांनी ६ जानेवारी २०२१ च्या Pelosi trials द्वारे प्रतीकित करण्यात आलेल्या संविधानावरील एका सातत्यपूर्ण हल्ल्याची ओळख पटविली आणि त्याविषयी इशारा दिला.

६ जानेवारी २०२१ हा लवकरच येणाऱ्या रविवारकायद्यावेळी पोपसत्तेला अधिकारप्रदान होण्याचा इशारा आहे, ज्याचे पूर्वप्रतिरूप इ.स. ५३३ मधील जस्टिनियनच्या जाहीरनाम्यात दिसून येते. ६ जानेवारी २०२१ आणि इ.स. ५३३ हे दोन्हीही लवकरच येणाऱ्या रविवारकायद्याचा इशारा देतात, ज्याचे पूर्वप्रतिरूप इ.स. ५३८ मध्ये ऑर्लेआन्स परिषदेतील रविवारकायद्यात, आणि इ.स. १७९८ मधील Alien and Sedition Acts मध्ये दिसते; ज्यांनी लवकरच येणाऱ्या रविवारकायद्यावेळी पृथ्वीवरील पशू अजगराप्रमाणे बोलत असल्याचे पूर्वप्रतिरूप दाखविले.

रविवार कायद्याच्या वेळी पोपसत्तेची प्राणघातक जखम बरी होईल, आणि प्रकटीकरण अध्याय सतरातील आठवे शिर, जे त्या सात शिरांपैकी आहे, पुनरुत्थित होईल. 1798 मधील Alien and Sedition Acts हे पृथ्वीवरील पशू अजगराप्रमाणे बोलत असल्याचे दर्शवितात, जेव्हा तो केवळ सूर्यपूजेची सक्ती करत नाही, तर त्यानंतर संपूर्ण जगाला प्रकटीकरण अध्याय तेरातील समुद्रातील पशूच्या अधिकाराचा स्वीकार करण्यास भाग पाडतो, त्या आठव्या शिराच्या स्वरूपात, जे त्या सात शिरांपैकी आहे. म्हणून, 1776, 1789 आणि 1798 यांच्या द्वारा तयारीच्या कालखंडात दर्शविलेल्या त्या तीनही अवधींमध्ये, सातांपैकी असलेल्या आठव्याच्या भविष्यवाणीतील गूढार्थाचे भविष्यसूचक रीतीने प्रतिनिधित्व केलेले आहे.

पहिले दोन मार्गचिन्हे (1776 आणि 1789), जी गूढ ओळख करून देतात, ती पृथ्वीच्या पशूच्या भविष्यवाणीच्या इतिहासात पूर्ण होत असलेल्या कोड्याचा निर्देश करतात, आणि तिसरे मार्गचिन्ह पापल सत्तेसाठी पूर्ण होत असलेल्या गूढाची ओळख करून देते.

आम्ही हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना असे सांगणे की त्यांनी त्या पशूची प्रतिमा बनवावी.’ येथे अशा शासनपद्धतीचे स्पष्ट चित्रण केले आहे की ज्यामध्ये विधिनिर्माणाची सत्ता लोकांच्या हातात निहित असते; आणि ही गोष्ट अत्यंत ठळक पुरावा आहे की भविष्यवाणीत निर्देशिलेला राष्ट्र म्हणजे संयुक्त संस्थाने होय.

“परंतु ‘पशूची प्रतिमा’ म्हणजे काय? आणि ती कशी निर्माण केली जाणार आहे? ही प्रतिमा दोन-शिंगांच्या पशूकडून तयार केली जाते, आणि ती त्या पशूची प्रतिमा आहे. तिला पशूची प्रतिमा असेही म्हटले जाते. म्हणून ही प्रतिमा कशी आहे आणि ती कशी निर्माण केली जाणार आहे हे जाणून घेण्यासाठी, आपण त्या पशूच्या स्वतःच्या—म्हणजे पोपसत्तेच्या—वैशिष्ट्यांचा अभ्यास केला पाहिजे.

“प्रारंभीची मंडळी सुवार्तेच्या साधेपणापासून दूर जाऊन आणि अन्यधर्मी विधी व रूढी स्वीकारून भ्रष्ट झाली, तेव्हा तिने देवाचा आत्मा आणि सामर्थ्य गमावले; आणि लोकांच्या अंतःकरणांवर नियंत्रण ठेवण्यासाठी तिने लौकिक सत्तेचा आधार शोधला. त्याचा परिणाम म्हणजे पोपशाही—अशी एक मंडळी की जिने राज्यसत्तेवर नियंत्रण मिळवले आणि आपल्या स्वतःच्या हेतूंच्या पूर्ततेसाठी, विशेषतः ‘धर्मद्रोहाच्या’ शिक्षेसाठी, तिचा उपयोग केला. संयुक्त संस्थानांनी पशूची प्रतिमा निर्माण करावयाची असल्यास, धार्मिक सत्तेने नागरी शासनावर अशा प्रकारे नियंत्रण मिळवले पाहिजे की राज्याचा अधिकारही मंडळीने स्वतःच्या हेतूंच्या सिद्धीसाठी वापरला जाईल.”

“जेव्हा-जेव्हा मंडळीने लौकिक सत्ता प्राप्त केली आहे, तेव्हा-तेव्हा तिने आपल्या सिद्धांतांपासून मतभेद करणाऱ्यांना शिक्षा करण्यासाठी तिचा उपयोग केला आहे. रोमच्या पावलावर पाऊल ठेवून जगिक सत्तांशी संधि करणाऱ्या प्रोटेस्टंट मंडळ्यांनीही अंतःकरणस्वातंत्र्यावर बंधने आणण्याची अशीच इच्छा प्रकट केली आहे. याचे

एक उदाहरण म्हणजे इंग्लंडच्या चर्चने मतभेदकांचा दीर्घकाळ चालविलेला छळ. सोळाव्या आणि सतराव्या शतकांत, असंख्य नॉनकॉनफॉर्मिस्ट सेवकांना त्यांच्या मंडळ्यांतून पलायन करण्यास भाग पाडण्यात आले, आणि अनेकांना—पाळक असोत वा सामान्य लोक—दंड, कारावास, छळयातना आणि हौतात्म्य यांना सामोरे जावे लागले.”

“प्रारंभीच्या मंडळीला नागरी शासनाची मदत शोधण्यास प्रवृत्त करणारे कारण धर्मत्याग हेच होते, आणि यामुळे पोपसत्तेच्या—त्या पशूच्या—उदयाचा मार्ग तयार झाला. पौल म्हणाला: ‘तेथे’ ‘धर्मापासून दूर जाणे होईल, ... आणि तो पापाचा मनुष्य प्रकट केला जाईल.’ २ थेस्सलनीकाकरांस २:३. म्हणून मंडळीतील धर्मत्याग पशूच्या प्रतिमेसाठी मार्ग तयार करील.”

“प्रभूच्या आगमनापूर्वी धर्मातील अधःपतनाची अशी एक अवस्था अस्तित्वात असेल, जी पहिल्या शतकांतील अवस्थेसारखीच असेल, असे बायबल घोषित करते. ‘शेवटच्या दिवसांत कठीण काळ येतील. कारण मनुष्य स्वार्थी, धनलोभी, बढाईखोर, गर्विष्ठ, निंदक, आईवडिलांचे आज्ञाभंग करणारे, कृतघ्न, अपवित्र, स्वाभाविक स्नेहशून्य, करारभंग करणारे, खोटे दोषारोप करणारे, असंयमी, क्रूर, सद्गुणांचा द्वेष करणारे, विश्वासघातकी, उतावळे, अहंमन्य, देवावर प्रेम करण्यापेक्षा सुखविलासावर प्रेम करणारे असतील; देवभक्तीचा बाह्य आकार धारण करूनही तिचे सामर्थ्य नाकारणारे असतील.’ 2 तीमथ्य 3:1-5. ‘आत्मा स्पष्टपणे सांगतो की उत्तरकाळी कित्येक जण विश्वासापासून दूर जातील आणि फसविणाऱ्या आत्म्यांकडे व दुष्टात्म्यांच्या शिकवणींकडे लक्ष देतील.’ 1 तीमथ्य 4:1. सैतान ‘सर्व प्रकारच्या सामर्थ्याने, चिन्हांनी आणि खोट्या अद्भुत कृत्यांनी, आणि अधर्माच्या सर्व प्रकारच्या फसवणुकीने’ कार्य करील. आणि ज्यांनी ‘तारण पावावे म्हणून सत्यावरील प्रेम स्वीकारले नाही,’ त्यांना ‘प्रबळ भ्रम’ स्वीकारण्यास सोडून दिले जाईल, ‘जेणेकरून ते असत्यावर विश्वास ठेवतील.’ 2 थेस्सलनीकाकरांस 2:9-11. अधार्मिकतेची ही अवस्था प्राप्त झाल्यावर, पहिल्या शतकांप्रमाणेच तेच परिणाम घडतील.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 443, 444.